

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 marca 2024 r.

Poz. 2012

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.13.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 marca 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890 i 2029 i 2739) – zwana dalej *upzp*

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 1344/LXXXV/2024 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 stycznia 2024 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicą Orłąt Lwowskich oraz granicą administracyjną miasta Mysłowice* (Dz. Urz. Woj. Ślą. z 2024 r., poz. 1200) w następującej części:

I. w tekście miejscowego planu:

1. § 4 ust. 4,
2. § 5 ust. 1 pkt 9,
3. § 5 ust. 2 pkt 3,
4. § 7 ust. 1 pkt 2 lit. a w zakresie symbolu „MW”,
5. w § 16 w zdaniu wstępnym w zakresie symbolu: „12MN”,
6. w § 17 w zdaniu wstępnym w zakresie symbolu „3MN” i symbolu „10MN”,
7. § 17 pkt 6,
8. § 20,
9. w § 21 w zdaniu wstępnym w zakresie słów: „1MW-U, 2MW-U”,
10. § 21 pkt 6,
11. § 21 pkt 7,
12. w § 22 pkt 2 w zakresie słów: „, a dla terenu 1U i 4U – zabudowę produkcyjną”,
13. § 25 pkt 5,
14. § 26 pkt 6,
15. w § 29 w zdaniu wstępnym w zakresie symbolu: „4P”,
16. § 31 pkt 5;

II. w części graficznej – rysunku planu, w zakresie terenów, w ich liniach rozgraniczających: 3MN, 10MN, 12MN, 1MW, 1MW-U i 2MW-U.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 stycznia 2024 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę Nr 1344/LXXXV/2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicą Orłąt Lwowskich oraz granicą administracyjną miasta Mysłówice.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, organ nadzoru w dniu 1 lutego 2024 r. otrzymał uchwałę Nr 1344/LXXXV/2024 oraz w dniu 2 lutego 2024 r. część dokumentacji oraz w dniu 6 lutego 2024 r. drugą część dokumentacji prac planistycznych, odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu, celem zbadania zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 23 lutego 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 28 lutego 2024 r., gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała Nr 1344/LXXXV/2024 została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

1. Zgodnie z art. 9 ust. 4 *upzp*: ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Projekt planu miejscowego, w myśl art. 15 ust. 1 *upzp*, wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza zgodnie z zapisami studium. Uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Rada Miejska w Sosnowcu na podstawie art. 20 ust. 1 *upzp* stwierdziła, że nie narusza on ustaleń studium. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Zgodnie z art. 67 ust. 3 pkt 2 tej ustawy przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 *upzp* stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie.

Rada, w miejscowym planie dla terenów 1U i 4U, ustalając przeznaczenie i zasady zagospodarowania, nie uwzględniła zapisów wskazanych w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca*, przyjętego uchwałą Nr 369/XXXI/2016 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 19 maja 2016 r., zmienionego uchwałą Nr 855/LXII/2018 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 26 kwietnia 2018 r. oraz uchwałą Nr 943/LVI/2022 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 31 marca 2022 r.

W § 22 w zdaniu wstępnym uchwały wprowadzono ustalenia dla terenów usług o symbolach od 1U do 5U. W pkt 2 tej jednostki redakcyjnej, dopuszczono lokalizację zabudowy produkcyjnej, na terenach usług o symbolach 1U i 4U. W granicach terenu usług 1U w *studium* wyznaczony jest teren C2.1/1.MW2, dla którego ustalono kierunek zagospodarowania – tereny mieszkaniowe wielorodzinne z usługami oraz dopuszczono zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę usług komercyjnych i publicznych oraz handlu detalicznego. W granicach terenu usług 4U w *studium* wyznaczony jest teren C2.2/1.T1, dla którego ustalono kierunek zagospodarowania – tereny usług techniczno-transportowych oraz dopuszczono zabudowę usług komercyjnych i publicznych. Na tych dwóch *terenach usług*: 1U i 4U nie dopuszczono w *studium* zabudowy produkcyjnej.

W § 17 uchwały wprowadzono ustalenia dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolach 3MN, 8MN i 10MN. Ustalono przeznaczenie podstawowe jako zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Dla części terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolu 10MN w *studium* wyznaczony jest teren C2.2/2.Z5, dla którego ustalono kierunek zagospodarowania *tereny zieleni pozostałej obszaru niezurbanizowanego*, dla którego nie dopuszczono zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zatem ustalenia dla terenów 10MN, 1U i 4U naruszają ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca*.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach tłumaczy, że zgodność ze studium należy badać nie tylko zakresie zgodności dopuszczonych przeznaczeń, ale także dopuszczeń wskazanych w tekście *studium*, w tym w § 17 pkt 3. Tomu IIA „Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego”, w którym mowa o przeznaczeniu dopuszczonym, przez które należy rozumieć również istniejące przeznaczenie i zagospodarowanie, w tym przeznaczenia elementarne oraz przeznaczenia wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych. Dlatego, z uwagi na istniejące zagospodarowanie w postaci zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Orłąt Lwowskich 135 i 137 i 139, wraz z sąsiednim zagospodarowaniem oraz mając na uwadze planowane zagospodarowania terenów zielonych pod przestrzeń publiczną – rekreację i wypoczynek po wschodniej stronie rzeki Przemszy, kwestie własnościowe (działki osób prywatnych sięgające aż do nabrzeża rzeki) i możliwe zamiany nieruchomości, dopuszczono w miejscowym planie usankcjonowanie zgodnie z § 17 studium terenów mieszkaniowych na terenie 10 MN, które nieznacznie rozszerzono.

W zakresie ustaleń dla terenów 1U i 4U Gmina wyjaśnia, że dopuszczenie zabudowy produkcyjnej na tych terenach może wpisywać się w charakter usług techniczno-transportowych jako funkcja dodatkowa, towarzysząca funkcji podstawowej. Jednak mając na uwadze brak literalnej zgodności dopuszczonych przeznaczeń w *studium* z dopuszczonym przeznaczeniem w miejscowym planie, w przedłożonych wyjaśnieniach zawnioskowała o stwierdzenie nieważności uchwały w części § 22 pkt 2 uchwały w zakresie dopuszczenia zabudowy produkcyjnej na terenach 1U i 4U.

Wojewoda po złożonych wyjaśnieniach przeanalizował ponownie ustalenia miejscowego planu. Z analizy rysunku planu wynika, że to nieznaczne rozszerzenie, o którym wspomniano w złożonych wyjaśnieniach, to teren ok. 0,45 ha, co stanowi prawie 50% powierzchni terenu 10MN i jest to część działek ewidencyjnych nr 4198,4197,4195 i 4355, na których nie istnieje zabudowa i zgodnie z ewidencją gruntów i budynków należą do grupy gruntów zadrzewionych i zakrzewionych oznaczonych symbolem Lz albo gruntów rolnych oznaczonych symbolem R. Zatem nie można uznać, że gmina uwzględniła istniejącą zabudowę na tym terenie i jedynie nieznacznie poszerzyła teren 10MN. Zatem ustalenie dla terenu 10MN są nie zgodne ze studium co skutkuje stwierdzeniem nieważności w zakresie ustaleń dla terenu 10MN. Natomiast w zakresie zgodności ustaleń dla terenów 1U i 4U z ustaleniami *studium*, Wojewoda uwzględnił wniosek gminy i ograniczył jedynie stwierdzenie nieważności uchwały do wyeliminowania ustaleń w zakresie dopuszczenia zabudowy produkcyjnej na tych terenach.

2. W myśl art. 95 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej władzę ustawodawczą w Rzeczypospolitej Polskiej sprawuje Sejm i Senat. Przepisy art. 146 ust. 4 pkt 2 Konstytucji stanowią, że Rada Ministrów w zakresie i na zasadach określonych w Konstytucji i w ustawach wydaje rozporządzenia, a zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy zasadniczej, minister kierujący działem administracji rządowej wydaje rozporządzenia. Zatem kompetencję w zakresie stanowienia ustaw i aktów wykonawczych zastrzeżone są dla wyżej wymienionych organów konstytucyjnych i tylko one zobligowane są do ustalania w jakim przedziale czasowym obowiązują ustawy czy rozporządzenia.

Naczelną zasadą przy tworzeniu aktów prawnych jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Z przepisów art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, należy wywieść zasady przyjęte w polskim systemie prawnym, takie jak: zakaz domniemywania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencji prawodawcze, a także mając na względzie art. 7 Konstytucji, należy przyjąć, że Konstytucja zamyka system źródeł prawa powszechnie obowiązującego w sposób podmiotowy, przez jednoznaczne wskazanie organów uprawnionych do wydawania takich aktów.

Natomiast organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów – art. 94 Konstytucji. Skoro zgodnie z art. 14 ust. 8 *upzp*, plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, i jako taki, powinien zawierać w swojej treści bezwzględnie obowiązujące normy, takie jak nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie terenów nim objętych, to nie powinien wprowadzać ustaleń pozostających w sprzeczności z innymi regulacjami, a także uregulowań wykraczających poza zakres kompetencji określonej w przepisach *upzp*. Przepisy art. 15 *upzp* określają zakres uregulowań, które zawierać powinien plan miejscowy. W przepisach *upzp* i rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) wskazano jednoznacznie materię przekazaną do uregulowania mieszczącą

się w granicach władztwa planistycznego gminy. Formułowanie regulacji planu miejscowego niewynikających z obowiązujących przepisów, stanowi wykroczenie poza kompetencję przyznane w ustawie.

W § 3 ust. 1 pkt 3 uchwały wskazano, że ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przepisach odrębnych, to rozumie się przez to przepisy obowiązujących ustaw wraz z aktami wykonawczymi, inne niż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Natomiast w § 4 ust. 4 uchwały wprowadzono ustalenie o treści: *Przepisy odrębne stosuje się w brzmieniu obowiązującym w dniu uchwalenia planu*. W uchwale do przepisów odrębnych gmina odwołuje się w wielu przypadkach, przykładowo ustalając przepisy dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, ale również do przepisów odrębnych w zakresie dróg publicznych czy transportu kolejowego.

Uregulowaniami § 4 ust. 4 uchwały Rada Miejska w Sosnowcu wykroczyła poza zakres ustaleń, jaki możliwy jest do ustanowienia w planie miejscowym. Ponadto, jak wskazano na wstępie, rada gminy nie posiada kompetencji do stanowienia ustaw i rozporządzeń. Od wejścia w życie planu miejscowego przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi mogą być nowelizowane, a organy stosujące przepisy prawa muszą stosować przepisy aktualne na dzień orzekania, a nie przepisy obowiązujące w dniu uchwalenia miejscowego planu. Przepisem § 4 ust. 4 uchwały Rada Miejska w Sosnowcu przekroczyła zatem upoważnienie wskazane w przepisach prawa, wkraczając w kompetencję Sejmu, Rady Ministrów i ministrów kierujących działami administracji rządowej w zakresie stanowienia ustaw i rozporządzeń.

3. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Dla każdego wyznaczonego terenu oprócz przeznaczenia określa się zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

Ponadto, art. 15 ust. 1 *upzp* wskazuje, że projekt planu miejscowego, zawiera część tekstową i graficzną. Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 1 *in fine upzp* oraz § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – część graficzna stanowi załącznik do uchwały, przy czym konieczne jest jej powiązanie z częścią tekstową.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że w dniu 24 grudnia 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404). Jednak zgodnie z § 12 ust. 1 tego rozporządzenia do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego, podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. Wojewoda, przy ocenie uchwały Nr 1344/LXXXV/2024, zobligowany był do stosowania przepisów rozporządzenia z 2003 r., gdyż procedura sporządzenia miejscowego planu zainicjowana została uchwałą Nr 532/XXVIII/2020 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 15 lipca 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicą Orłąt Lwowskich oraz granicą administracyjną miasta Mysłówice.

W tekście planu w § 29 wprowadzono ustalenia dla terenu o symbolu 4I, którego nie wrysowano na rysunku planu. Natomiast w § 20 pkt 6 dla terenu 1MW wprowadzono zakaz lokalizacji budynków oraz parkingów w strefie ochrony zieleni z wyjątkiem budynków związanych z infrastrukturą techniczną, jednak takiej strefy nie wskazano na rysunku planu. Również w § 21 pkt 6 wprowadzono zakaz lokalizacji budynków oraz parkingów w strefie ochrony zieleni, z wyjątkiem budynków związanych z infrastrukturą techniczną – dotyczy 1MW-U i 2MW-2. Analiza rysunku planu i tekstu planu wykazała, że nie wyznaczono strefy ochrony zieleni na terenach 1MW i 1MW-U oraz nie wyznaczono terenu 2MW-2.

Brak powiązania tekstu uchwały z rysunkiem planu narusza art. 20 ust. 1 *in fine upzp* oraz § 8 pkt 2 cyt. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach przyznaje, że do tekstu planu w § 29 wprowadzono omyłkowo symbol terenu 4I, który nie znajduje się na rysunku planu. Dlatego zawnioskowała o stwierdzenie nieważności w zakresie symbolu „4I” w § 29. Ponadto wyjaśniła, że strefa ochrony zieleni nie ma odzwierciedlenia na rysunku planu, więc ustalenia zawarte w tekście miejscowego planu nie mają zastosowania, a tym samym stwierdzenie nieważności nie wpłynie na treść merytoryczną uchwały.

W złożonych wyjaśnieniach gmina wskazuje również, że strefa zieleni buforowej wrysowana na rysunku planu nie jest strefą ochrony zieleni, dla której wprowadzono ustalenia w tekście planu miejscowego.

Po analizie rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, organ nadzoru stwierdził, że na terenach 1MW-U, 2MW-U, 1MW, 3MN i 12MN wrysowano strefę zieleni buforowej. Jednak w tekście planu miejscowego nie wprowadzono dla niej ustaleń. Uchwałodawca nie ustalił, jakie ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenów obowiązują w strefie zieleni buforowej. Należy zauważyć, iż w polskim prawodawstwie brak jest przepisów prawa, które by takie strefy zieleni buforowej ustalały. Przyjąć zatem można, że wrysowując w badanym planie miejscowym strefę zieleni buforowej wzdłuż terenu 1KKS, rada gminy chciała zapewnić bezpieczeństwo użytkowników terenów sąsiadujących z linią tramwajową. W tym celu powinna jednak była zastosować się do przepisu art. 15 ust. 2 pkt 9 *upzp*, z którego jednoznacznie wynika, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Zatem brak ustaleń dla strefy zieleni buforowej musi spowodować stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie terenów 1MW-U, 2MW-U, 1MW, 3MN i 12MN, na których wyznaczono strefę zieleni buforowej nie czyniąc dla niej ustaleń w tekście planu miejscowego.

4. Uchwałodawca w § 25 uchwały wprowadził ustalenia szczegółowe dotyczące *terenów zieleni naturalnej* oznaczonych symbolami 1ZN, 2ZN i 3ZN, w § 26 uchwały dla *terenu ogrodów działkowych* oznaczonego symbolem 1ZD, a w § 31 dla *terenu komunikacji drogi pieszo – rowerowej* o symbolu 1KP. Dla tych terenów odpowiednio w § 25 pkt 5, w § 26 pkt 6 i w § 31 pkt 5 wprowadzono ustalenie w brzmieniu: *obowiązek przepisów § 11 ust. 1 pkt 3 niniejszej uchwały*. Nie można jednoznacznie stwierdzić, co uchwałodawca chciał uregulować w tych przepisach. Powyższe, stanowi naruszenie § 6 oraz § 25 (stosowanych do aktów prawa miejscowego w związku z § 143) *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które nakazują, aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów, a jednocześnie tak, by wskazywały, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

Gmina przyznaje, że przepisy zawarte w § 25 pkt 5, w § 26 pkt 6 w § 31 pkt 5 są nieprecyzyjne. Wyjaśnia ponadto, że miały to być przepisy dodatkowe, które jedynie miały uczulić czytelnika uchwały, że dla terenów 1ZN, 2ZN i 3ZN, 1ZD i 1KP obowiązują ograniczenia w sposobie zagospodarowania w bezpośrednim sąsiedztwie wałów przeciwpowodziowych, zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie prawa wodnego. Gdyż w przepisach ogólnych miejscowego planu w § 11 ust. 1 pkt 3 wskazano już, że dla terenów 8MN, 9MN, 3U, 2I, 1ZN, 2ZN, 3ZN, 3ZP, 4ZP, 1KP i 1ZD obowiązują ograniczenia w sposobie zagospodarowania w bezpośrednim sąsiedztwie wałów przeciwpowodziowych, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.

Uchwała w sprawie planu miejscowego winna być sformułowana w sposób jasny, czytelny i jednoznaczny, a w swojej treści winna wyraźnie precyzować wszelkie kwestie, które normuje. Skoro zatem treść uchwały w § 25 pkt 5, w § 26 pkt 6 i w § 31 pkt 5 nie wyraża żadnej normy prawnej, to tym samym w sposób istotny naruszono zasady sporządzania planu miejscowego.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu, uchwała Nr 1344/LXXXV/2024 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 stycznia 2024 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicą Orłąt Lwowskich oraz granicą administracyjną miasta Mysłowice*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę składa się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.